



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร
ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรในมหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อกำหนดแนวปฏิบัติตนของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยศิลปากร ในการที่จะเป็นผู้ที่มีความประพฤติดี สำนึกในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น รวมทั้งรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา อันจะยังผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใส ศรัทธาและยกย่องของบุคคลโดยทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๑๖ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ สภามหาวิทยาลัยศิลปากรในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๑ จึงออกข้อบังคับเพื่อให้สอดคล้องตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรในมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศิลปากร

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศิลปากร

“หน่วยงาน” หมายความว่า สำนักงานอธิการบดี บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน ศูนย์ สำนัก หน่วยงานในกำกับที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่มีหน้าที่สอนและวิจัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างที่จ้างจากงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย และงบประมาณเงินรายได้ของหน่วยงานสังกัดมหาวิทยาลัย

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่บังคับบัญชาในหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะขึ้นไป

“ผู้บริหาร” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“คณาจารย์” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย และให้หมายความรวมถึงบุคลากรที่ทำหน้าที่สอน

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่พึงงาม

ข้อ ๔ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากรรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกคำสั่งหรือประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อวางหลักเกณฑ์การปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

การตีความและการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ บุคลากรมหาวิทยาลัยต้องรักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ กำหนดโดยยึดมั่นในหลักการต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรม

ข้อ ๖ จรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ ได้แก่

- (๑) จรรยาบรรณต่อตนเอง
- (๒) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และต่อหน่วยงาน
- (๓) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน
- (๔) จรรยาบรรณต่อนักเรียน นักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชนและสังคม
- (๕) จรรยาบรรณต่อหน้าที่และวิชาชีพ

๕.๑ ผู้บริหาร

๕.๒ คณาจารย์

หมวด ๒ จรรยาบรรณ

จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ ครอบคลุมบุคลากรทุกคนทุกประเภทและทุกตำแหน่ง ซึ่งสังกัดและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยสอดคล้องตามลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะ วิชาการด้วย โดยการกำหนดของข้อบังคับนี้จะไม่ขัดกับสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ

ส่วนที่ ๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง

- ข้อ ๗ พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ข้อ ๘ พึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น
- ข้อ ๙ พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

ส่วนที่ ๒ จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และต่อหน่วยงาน

- ข้อ ๑๐ พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ
- ข้อ ๑๑ พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลัง ความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ
- ข้อ ๑๒ พึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน และต้องไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือจ้าง วาน ใช้ผู้อื่นให้ทำผลงานให้หรือนำผลงานของผู้อื่น เพื่อนำไปใช้ในการขอกำหนดตำแหน่งหรือเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นหรือให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทน ที่สูงขึ้น หรือเพื่อการอันมิชอบด้วยประการใด
- ข้อ ๑๓ พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ อย่างเต็มที่
- ข้อ ๑๔ พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวัง มิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง
- ข้อ ๑๕ ต้องไม่กระทำการอันมิชอบด้วยกฎหมายให้หน่วยงานได้รับความเสื่อมเสียหรือเสียหาย ไม่ว่าในทางชื่อเสียง เกียรติภูมิ หรือด้วยประการใด ๆ

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๖ ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักธรรมาภิบาลและถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๑๗ ผู้ใต้บังคับบัญชาพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือปฏิบัติงาน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๑๘ พึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจไมตรี เอื้ออาทร และมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๑๙ พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อนักเรียน นักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชนและสังคม

ข้อ ๒๐ พึงประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนและนักศึกษาและเป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๒๑ พึงให้บริการนักเรียน นักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เสมอภาค โปร่งใส เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีความเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

ข้อ ๒๒ พึงมีความเมตตา เอาใจใส่ และช่วยเหลือ ในการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนและนักศึกษา

ข้อ ๒๓ ต้องไม่เปิดเผยความลับของนักเรียน นักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน ซึ่งตนเองได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจของบุคคลดังกล่าว

ข้อ ๒๔ ต้องไม่บรม สั่งสอน หรือสนับสนุนให้นักเรียนและนักศึกษากระทำการที่ผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๒๕ พึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หาจากนักเรียน นักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชนหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใดตามหน้าที่ หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ส่วนที่ ๕ จรรยาบรรณต่อหน้าที่ และวิชาชีพ

ข้อ ๒๖ พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

ผู้บริหาร

นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรในข้อ ๕ และ ๖(๑) ถึง ๖(๔) ผู้บริหารพึงมีจรรยาบรรณในข้อต่อไปนี้

- (๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยยึดหลักความเป็นธรรมและเสมอภาค
- (๒) พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ อดทน ซื่อสัตย์ โปร่งใสและตรวจสอบได้
- (๓) พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ ผลกระทบที่มีต่อบุคลากรมหาวิทยาลัย รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของผู้ได้บังคับบัญชา

คณาจารย์

นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรในข้อ ๕ และ ๖(๑) ถึง ๖(๔) คณาจารย์พึงมีจรรยาบรรณในข้อต่อไปนี้

- (๑) พึงประพฤติตนให้เหมาะสมกับสถานภาพและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป
- (๒) พึงสอนศิษย์อย่างเต็มใจ ตรงต่อเวลาและเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม
- (๓) พึงอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงาม ให้แก่นักเรียนและนักศึกษาอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๔) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกและความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต
- (๕) พึงส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยปราศจากการครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดๆ
- (๖) พึงปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยในประกาศของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- (๗) พึงศึกษา หาความรู้ วางแผนพัฒนาตนเอง พัฒนางานวิชาการให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอ
- (๘) พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะและมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชนและประเทศชาติ

(๙) พึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน และต้องไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือจ้าง วาน ใช้ผู้อื่นให้ทำผลงานให้หรือนำผลงานของผู้อื่นเพื่อนำไปใช้ในการขอกำหนดตำแหน่งหรือเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นหรือให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่สูงขึ้น หรือเพื่อการอันมิชอบด้วยประการใด ๆ

(๑๐) ต้องไม่ใช้หลักวิชาการไปในทางที่ไม่ถูกต้องในการปฏิบัติวิชาชีพ ส่งผลให้ศิษย์ผู้รับบริการ ประชาชน หรือสังคมเกิดความเสียหาย

(๑๑) ต้องไม่ใช้ความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ หรืออาศัยองค์การวิชาชีพแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

หมวด ๓

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๗ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ จำนวนเจ็ดคนประกอบด้วยบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลางซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งคน ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย เป็นประธาน

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยที่ไม่ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร และมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านศาสนา ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย หรือด้านอื่น ๆ ที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ ที่ได้รับการเสนอชื่อจากคณะวิชา และสภามหาวิทยาลัยคัดเลือกด้านละหนึ่งคน รวมจำนวนสี่คนเป็นกรรมการ

(๓) บุคคลที่ได้รับการยอมรับ โดยเป็นผู้แทนบุคลากรสายวิชาการ ที่ได้รับการเสนอชื่อจากหน่วยงานต่าง ๆ จำนวนหนึ่งคน เพื่อเสนอที่ประชุมคณะบดีคัดเลือกจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ

(๔) บุคคลที่ได้รับการยอมรับ โดยเป็นผู้แทนบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ที่ได้รับการเสนอชื่อจากหน่วยงานต่าง ๆ จำนวนหนึ่งคน เพื่อเสนอที่ประชุมคณะบดีคัดเลือกจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งเลขานุการหนึ่งคน และอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานและกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง เว้นแต่วาระของตำแหน่งดังกล่าวเหลือไม่ถึงหกสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้ได้มาซึ่ง คณะกรรมการจรรยาบรรณชุดใหม่ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณชุดเดิมปฏิบัติหน้าที่ ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณชุดใหม่

ข้อ ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว คณะกรรมการจรรยาบรรณ พ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
- (๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่อยู่ ในที่ประชุมมีมติให้ถอดถอนเนื่องจากมีความประพฤติเสื่อมเสีย

- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
 - (๖) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
 - (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- ข้อ ๓๐ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
- (๑) สอบสวน พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณ
 - (๒) กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
 - (๓) มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการได้ส่วน เพื่อทำการได้ส่วนกรณีมีข้อกล่าวหา

ด้านจรรยาบรรณ

- (๔) ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของอนุกรรมการจรรยาบรรณประจำ หน่วยงาน และเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๕) ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (๖) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ สภามหาวิทยาลัยว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรในมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

ข้อ ๓๑ การประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร เกี่ยวกับการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณประจำหน่วยงาน

ข้อ ๓๒ ให้มีคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณประจำหน่วยงานประกอบด้วยบุคคลที่มีความ เป็นอิสระและเป็นกลางซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ได้รับการยอมรับ และได้รับการ เสนอชื่อจากหน่วยงาน เป็นประธาน
- (๒) คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานของคณะหรือหน่วยงานนั้นเป็นกรรมการ
- (๓) บุคลากรในหน่วยงาน ที่ได้รับการยอมรับและได้รับการคัดเลือกจากหน่วยงาน เป็นกรรมการ หนึ่งคน

ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณประจำหน่วยงานแต่งตั้งเลขานุการหนึ่งคน และอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินหนึ่งคน

หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของคณะกรรมการให้เป็นไปตามระเบียบของแต่ละหน่วยงาน

ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณประจำหน่วยงานมีหน้าที่

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากรในหน่วยงาน

(๒) ให้คำแนะนำและเป็นพี่ปรึกษาในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามจรรยาบรรณ

ของหน่วยงาน

(๓) เสนอผลการดำเนินงานการปฏิบัติตามจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการ

จรรยาบรรณ

หมวด ๔

โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๓ โทษทางจรรยาบรรณประกอบด้วย

(๑) การตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

หมวด ๕

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๔ บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน และคัดลอกหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือจ้าง วาน ใช้ผู้อื่นให้ทำผลงานให้หรือนำผลงานของผู้อื่นเพื่อนำไปใช้ในการขอกำหนดตำแหน่งหรือเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นหรือให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่สูงขึ้น หรือเพื่อการอันมิชอบด้วยประการใด ๆ

(๒) ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาหรือผู้อื่นซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) เปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมีขอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) สอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ย่อว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืน ศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) กระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๓๕ บุคลากรผู้ใดประพฤติดิจจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บน และหากไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ประพฤติดิจจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงให้ถือว่าเป็น การกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้นตามกฎหมายที่ว่าด้วยวินัยของบุคลากรประเภทนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๗ เมื่อบุคลากรผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจรรยาบรรณ หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณว่าบุคลากรผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้อธิการบดีรายงานเป็นหนังสือให้คณะกรรมการจรรยาบรรณทราบโดยพลัน

เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการสอบสวนภายในสามสิบวันและให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

การพิจารณาเสนอความเห็นของกรรมการจรรยาบรรณให้ถือเอาคะแนนเสียงข้างมาก โดยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณที่มาประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา รับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ ตลอดจนเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้ และต้องให้ความคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษาด้วย

ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รายงานตามวรรคหนึ่งให้สภามหาวิทยาลัยทราบ และให้สภามหาวิทยาลัยส่งเรื่องให้คณะกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการสอบสวนต่อไปโดยให้นำความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับกับกรณีดังกล่าวด้วย

หมวด ๖
การอุทธรณ์

ข้อ ๓๘ บุคลากรผู้ใดถูกลงโทษเนื่องจากกระทำผิดจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ
สภามหาวิทยาลัย ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้นำความตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร
เกี่ยวกับการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตาม
หลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒



(นายอุทัย ดุลยเกษม)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากร รักษาการในตำแหน่ง

นายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากร